

[Robert Pedersen.]

hun skulle blive ramt af et hjerteonde. Når disse skader i Sverige koster samfundet 1,6 mia kr., vil man forstå, at det ikke er småpenge, der eventuelt ville være at spare.

Det samfund, der har forsket mest i fysisk træning, er det sovjetiske, hvis fremmeste forsker, professor Korobkov, siger, at i år 2000 vil idræt være lige så fundamental og betydningsfuld for menneskene, som søvn har været det hidtil.

Vi har ikke haft tid til at gå i dybden med de muligheder, vi har for at imødekomme idrætslægeordningen. Jeg vil gerne henstille til kulturministeren, at han viderefører de samtaler, som jeg allerede selv på gruppens vegne har haft med indenrigsministeren, om man ikke med en forsøgsordning kunne komme i gang med nogle af de forslag, der er indeholdt i betænkningen, fordi det har en uhyre stor betydning.

Penge. Vi vil gerne for det første sige, at da vi ikke har et detaljeret program om idræt — ingen partier har det — så vil vi nedsætte et udvalg i løbet af de kommende måneder og undersøge fordelingen af pengene, hvordan den skal finde sted. Vi er tilbøjelige til at mene, at vi skal tage udgangspunkt i den norske betænkning, som taler om en horisontal plan, hvor man lægger fast, hvilke pligter og opgaver der er kommunale, hvilke opgaver der er amtskommunale, og hvor det er, staten egentlig har sine opgaver at løse.

Det er mig en glæde at kunne sige, at regeringens forslag om revision af tipsloven vil komme til at indeholde den af idrætten accepterede andel på 80 pct. af tipsoverskuddet fordelt på den måde, som idrættens egne organisationer på forhånd indbyrdes har aftalt. Dette sammen med en forhøjelse af rækkebetalingen fra 40 til 50 øre vil for dansk idræt betyde, at beløbet vil stige mellem 9 og 10 mill. kr. fra 1975-76 til 1976-77.

Der er også i betænkningen rettet en kritik af fritidsloven, Her må jeg skuffe lederen i middagsbladet med at sige, at vi ikke i indværende samling kan revidere fritidsloven. Men vi håber at blive i stand til det i næste samling, og her vil vi meget gerne indbyde idrættens folk til samtaler, således at vi i hvert fald kan imødekomme nogle af de mest påtrængende ønsker, som de måtte have.

Jeg kan i øvrigt tilsige socialdemokratiets gode vilje inden for de økonomiske rammer, som vi nu engang har, til at hjælpe idrætten med alt det, vi har mulighed for.

Her vil jeg så slutte som ordfører for socialdemokratiet og i 2 minutter tale som folketingsmedlem fra Herning.

Det ærede og agtede medlem af dette høje ting, formanden for det konservative parti, hr. Schlüter, var så venlig at sige i formiddags, at den måde, hvorpå vi i højeste grad kunne imødekomme det store krav fra befolkningen herinde i dette hus, det var, hvis vi kunne nedsætte et udvalg, der kunne fremkomme med sådanne forslag, at vi fremover blev i stand til i hvert fald hver anden gang at slå Sverige i fodbold. Jeg håber, jeg forstod hr. Schlüter rigtigt. Jeg vil sige til hr. Schlüter, at nu er han jo tidligere mester i længdespring; herinde i dette hus har han vel som ordfører for det konservative folkeparti mere brug for de egenskaber, som en marathonsløber har, eller måske i nogle tilfælde mere brug for de karakteristika, som stangspringere har. En blanding af begge dele ville være rigtig.

Vi kan vel godt indrømme, at i den debat, der har været om idrætten — og hvor vi ikke som partier kan forpligte os, fordi partierne jo er sammensat på andre måder end efter idrætsinteresser — har der lydt nogen kritik af idrætten, der går på, at i idrætten bliver man majoriseret. Det er organisationer, som ledes fra oven af. Jeg anser personligt denne opfattelse for fuldstændig forfejlet og anser idrætten for at være den første og den fornemste demokratiske organisation, som megen ungdom kommer i kontakt med.

Til al den megen kritik, der har været af konkurrencen, som er farlig, vil jeg sige: ja men hele livet er jo et forsøg på at hævde sig på forskellige områder. Til de mange, der advarer mod de stakler, der lider nederlag, vil jeg sige: ja men hvad er tilværelsen i kærlighed, i politik og i arbejde meget andet end at registrere nederlag efter nederlag?

Jeg tror, vi gør klogt i som politikere, ikke i de enkelte partier, men i almindelighed, at acceptere, at her har vi med en del af det danske samfund at gøre, som gør krav på større bevågenhed, ikke bare økonomisk, men også på anden måde, at idræt er et seriøst anlæg.